

tyždeň

.marián Zedníkovič

.sarkozyho Francúzsko

.párty Nicka Cava

HEDVIGA NEKLAME

.šokujúce zistenia .týždňa

9 771336 593009

.foto Profimedia.sk/Don Smith

Zistenia, ktoré prinášame v tomto vydaní .týždňa o kauze Hedviga Malinová, sa zdajú neuveriteľné. Ony vlastne neuveriteľné naozaj sú. Veď kto môže dnes, po presvedčivých tlačovkách Roba z vnútra a Jana z polície, uveriť, že neklame tá tichá dievčina, ktorá sa narodila ako Maďarka, ale táto hlasná moc, ktorá je taká čistučko slovenská? Komu môže dnes, keď sa na štadiónoch skanduje „Hedviga je k... maďarská“ a v obchodoch sa na ňu pokrikuje „Aha, klamárka“ ešte vôbec napadnúť, že ona je nevinná? Kto si ešte dnes môže myslieť, že polícia si zámerne nesplnila povinnosti, že výsluch prebiehal pod nátlakom, že znalec je neznaný, že kľúčová výpoveď bola zmanipulovaná, že kľúčoví svedkovia neboli včas vypočutí, že poškodená bola zastrašovaná, že jej mobilný telefón bol kýmsi odpojený, že jej príbytok bol tajne nafotený a že ju tým vzápätí ktosi psychicky týral?

Málokto. Znie to ako príliš lacná detektívka. Navyše, našim Maďarom stále znovu nechceme veriť a našim mocným stále znovu príliš dôverujeme. Takže vo verejnosti je jasno – Hedviga škodí Slovensku, a s takými treba zatočiť. Len žiadne ohľady, pochybnosti či prejavovaná slabosť. Takto to vieme, poslušní ako ovce, len takto. To dievča dnes verejne urážajú nielen hlupáci z bulvárnych médií, lacné krčmy a drahý minister. To dievča bolo vopred odsúdené takmer nami všetkými. Exemplárne, kruto, chladne ako ľad.

A predsa je všetko inak. Tvrdíme to po dlhom pátraní, ktoré nebolo ľahké. Mnohí, čo vedia, sa báli hovoriť. Ďalší, čo nevedia,

hovorili až príliš. A tí, ktorí tak suverénne ukázali na vinníčku, už iba posmešne mlčia. Vraj je všetko skončené a jasné. Lenže my sme zistili, že nič nie je skončené. Podľa toho, čo sme sa za posledné týždne dozvedeli, sa, naopak, všetko iba začína.

Hedviga bola naozaj brutálne napadnutá – dosvedčili nám to spolužiaci aj pôvodná lekárska správa. Polícia naozaj nepostupovala správne – dosvedčili nám to viacerí právnicki, psychiatri, bývalý prokurátor aj prostý pohľad na vyšetrovací spis. A verejná mienka bola naozaj hrubo zmanipulovaná – dosvedčila nám to skúsenosť z obdobia únosu, priama konfrontácia s Hedvigou, ale aj obyčajný cit pre mieru.

Veľa vecí pritom stále nevieme. Nevíme, kto a prečo Hedvigu zbil. Počuli sme všeličo – od možnosti, že to boli obyčajní výrastkovia cez akciu, ktorou chcel ktosi vydierať vládu, až po hypotézu, že mohlo ísť o čin tajnej služby. Našej, či dokonca maďarskej... Nevíme ani, prečo pri vyšetrovaní postupoval tento štát tak účelovo ako postupoval. Opäť sme počuli všeličo – od banálnej možnosti, že išlo o neprofesionálny postup zodpovedných až po hypotézu, že táto vláda potrebovala v čase tlaku zahraničia proti SNS vo vláde zakryť etnické násilie voči našim Maďarom. Nevíme.

Ale jedno už vieme – Hedviga Malinová je mladé dievča, ktorému sme vedome ublížili. My, holubičí Slováci.

Štefan Hríb
Šokujúce zistenia .týždňa v kauze Hedviga Malinová prinášame na stranách 12 až 20.

.týždeň

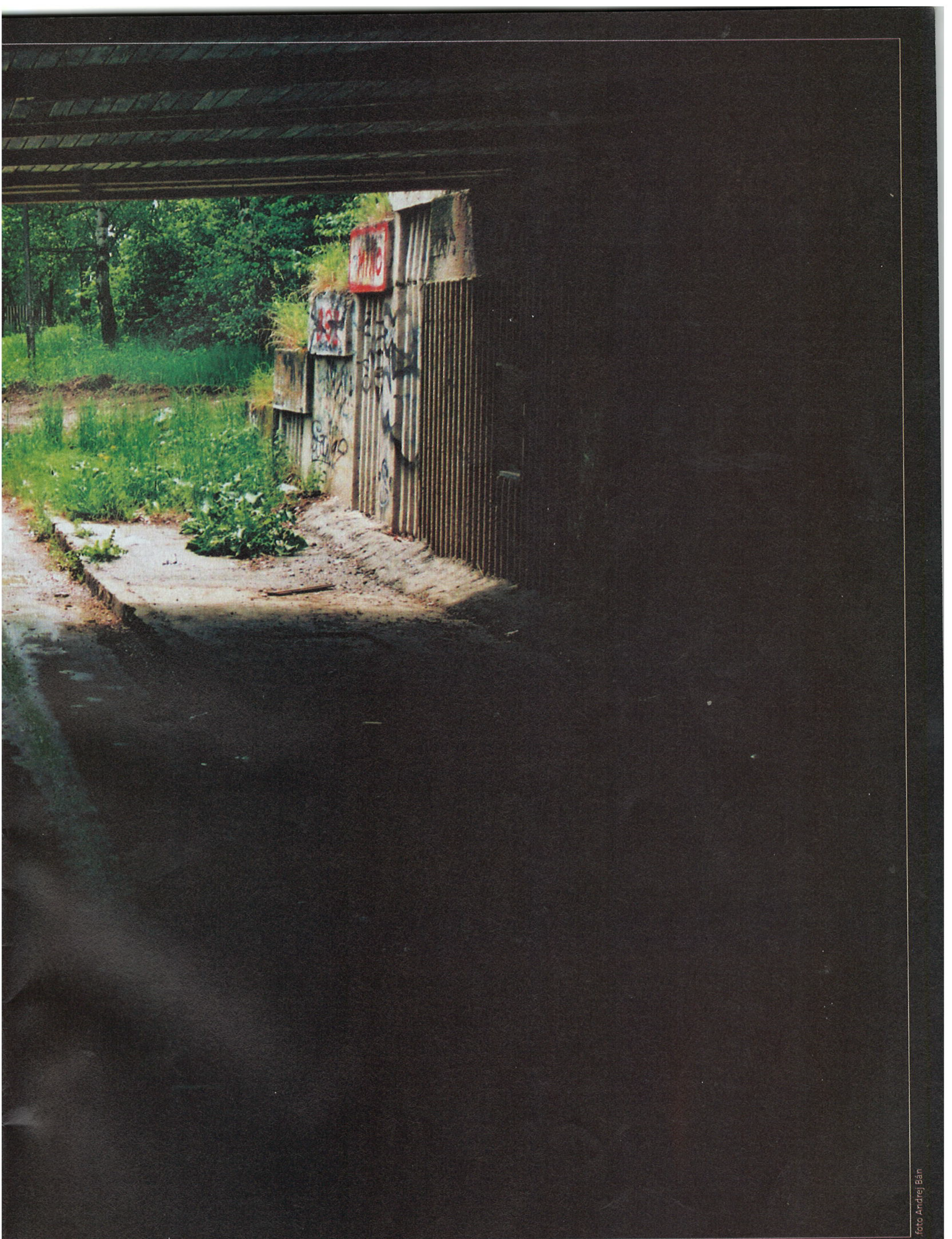
Ročník IV. • Vychádza každý pondelok • Šéfredaktor: Štefan Hríb • Zástupcovia šéfredaktora: Robert Žitňanský, Juraj Kušnierik • Kreatívny riaditeľ: Róbert Csere
Redaktori: Eva Čobejová, Vladislav Gális, Marína Gálisová, Tomáš Gális, Martin Hanus, Jozef Majchrák, Martin Mojžiš, František Šebej • Reportér: Andrej Bán
Obrazová redaktorka: Vladimíra Pčolová • Grafici: Bruno Glasa, Martin Hodál, Peter Homola • Fotografi: Matúš Zajac, Jarmila Uhlíková • Jazyková redaktorka: Tatiana Dunajová
Vydáva vydavateľstvo W PRESS a. s. • Partizánska 2, 811 03 Bratislava • Riaditeľka vydavateľstva: Danka Durná • Predplatné: Edita Vallová • Asistentka: Jaroslava Doktorová
Tel.: +421 2 593 036 11 • Fax: +421 2 593 036 98, +421 2 593 036 99 • e-mail: info@tyzden.com • www.tyzden.com • Inzercia • Obchodná riaditeľka: Natália Závodská
Tel.: +421 2 593 036 90 • Marketingový riaditeľ: Michal Tomčík • Tel.: +421 2 593 036 91 • Fax: +421 2 593 036 99 • e-mail: obchod@tyzden.com
Tlačia Komárňanské tlačiarne, s. r. o. • Rozširuje Mediaprint-Kapa a ďalší distribútori • Registračné číslo: 3309/2004 • Tlačená verzia: ISSN: 1336-5932 • Online verzia: ISSN: 1336-653X
© W PRESS a. s., Bratislava, 2004 • Akékoľvek rozmnožovanie textu a fotografií vrátane údajov v elektronickej podobe len s písomným súhlasom vydavateľa

MARTIN HANUS, JOZEF MAJCHRÁK, ŠTEFAN HRÍB

Štát verzus Hedviga

Ak polícia hovorí pravdu, potom je Hedviga Malinová suverénne najväčšou klamárkou novodobých slovenských dejín. Ak však polícia a politické vedenie tejto krajiny nehovorí pravdu, potom je to nevinné dievča strašnejšou obeťou než unesený prezidentov syn. A podľa šokujúcich zistení týždňa Hedviga Malinová neklame.

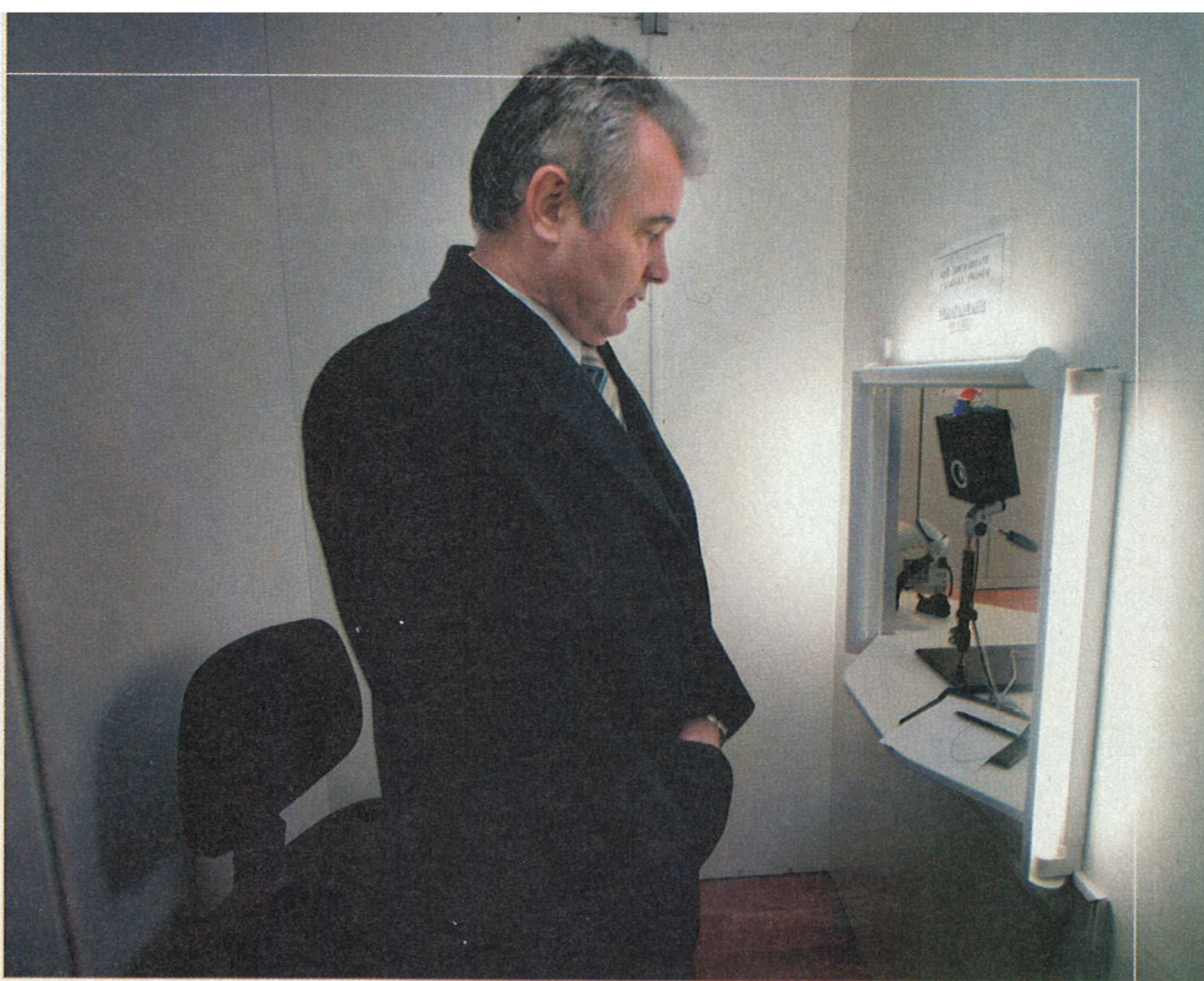
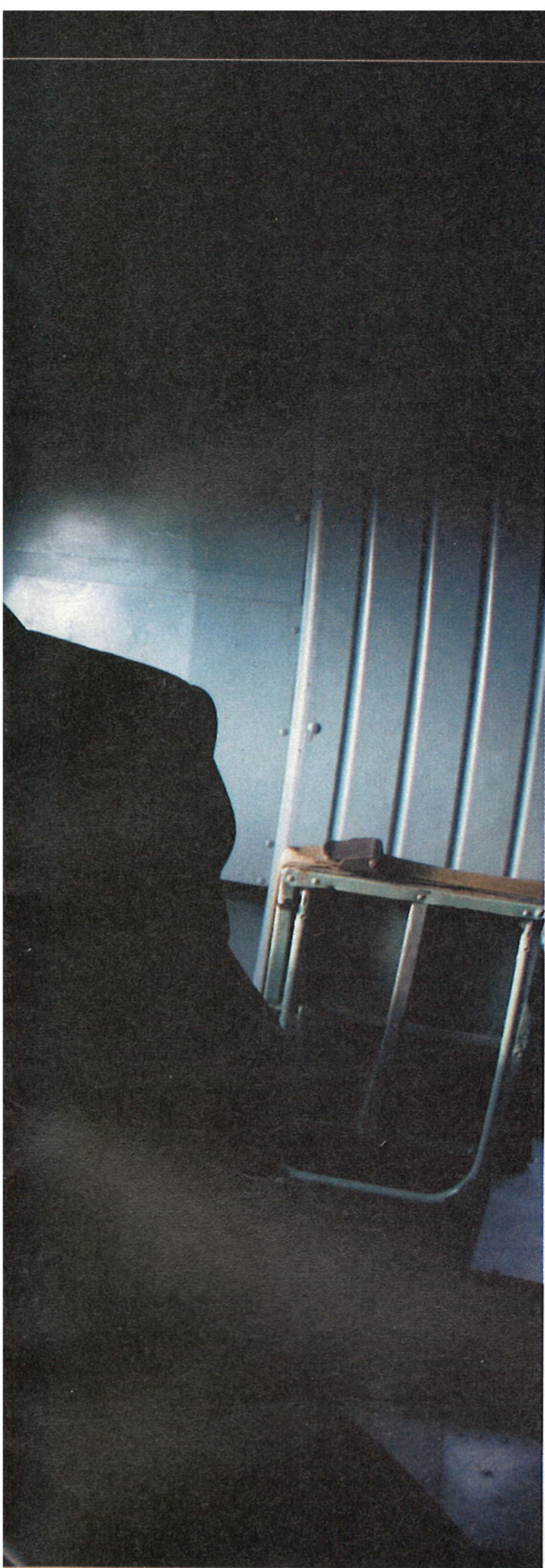

Streda 9. mája, Deň Európy, ktorý slávi ako nový člen EÚ aj Slovensko. V ten večer sedíme s Hedvigou v kaviarni nitrianskeho Tesca. Je milá, má iskrú a prirodzenú inteligenciu. Ešte pred rokom plánovala svoju budúcnosť na Slovensku – aj so svojím slovenským priateľom Petrom. Dnes však hovorí, že jej deti nebudú vyrastať v tejto krajine. Povedala si to pred dvoma týždňami, keď generálny prokurátor Dobroslav Trnka oznámil, že bude v najbližších dňoch obvi-

nená z krivej výpovede. Obvinenie príde po ôsmich mesiacoch odvtedy, čo polícia zastavila trestné stíhanie za zločin lúpeže a najvyšší vládni predstavitelia Hedvigu vykreslili ako klamárku. Hovorí nám, že jej zničili život. Aj keď sa občas usmeje, cítiť, ako hlboko je poznačená. Mimochodom, hovorí po slovensky omnoho lepšie než počas vystúpenia na tlačovke, kde v strese a pod vplyvom liekov habkala odpovede na otázky novinárov. Náš dojem z rozhovoru presne zodpovedá opisu re-

nomovaného psychiatra, ktorý ju vyšetroval a zatiaľ si neželá byť menovaný (postáv, ktoré si neželajú byť menované, bude v tomto príbehu vystupovať viac). Tento psychiater, ktorý s Hedvigou hovoril mnoho dní a hodín, je presvedčený, že neklame. Pritom zámerne pracoval aj s hypotézou, že jej verzia je vymyslená. Lenže Hedviga mala aj pri vyvolávaní spomienok na traumatické udalosti dokázateľne psychosomatické prejavy. „Premorbidne normálna a nepatologická osobnosť“

– taká je vraj Hedviga Malinová. Novinár by to po dlhšom rozhovore, počas ktorého mu Hedviga vysvetľuje všetky nejasnosti a pochybnosti, formuloval inak – ak si naozaj vymýšľa, musela by to byť neskutočne dobre vyškolená agentka tajnej služby. Pred nami však nesedí agentka, ale normálne, triezvo uvažujúce dievča. Vlastne už to nie je len celkom normálne dievča. Na normálne dievča nepokrikujú v obchode cudzie ženy, že je klamárka. A normálne dievča by sa po

dosiaľ nezverejnených udalostiach, ktoré Hedviga ešte prežila, zrejme zosypalo. Tu sú.

bod zlomu

Nestihla sa ani naraňajkovať. Napokon, malo to trvať iba 20 minút. V sobotu 9. septembra 2006 ráno, dva týždne po tom, čo ju dvaja mladíci prepadli a zbili v blízkosti mosta nad riekou Nitrou, zavolať mama Hedvige, že onedlho príde s policajtmí. Tí ju mali odviezť na nitriansku policajnú stanicu, kde bolo vraj tre-

ba identifikovať zadržaných podozrivých. Presne takto to malo prebehnúť podľa dvoch policajtov, ktorí prišli Hedvigu vyzdvihnúť. Myslela si, že tým sa všetko skončí. No v to sobotné ráno sa v jednej policajnej kancelárii za prítomnosti šiestich policajtov všetko iba začínalo. Už keď si sadla na stoličku, bolo jej čudné, že na ňu mieri kamera. Práve videozáznam uvádzal o štyri dni neskôr minister vnútra Robert Kaliňák na tlačovke ako profesionálne spracovaný dôkaz, že polícia nevy-

vijala počas výsluchu na Malinovu nátlak. „Kedykoľvek sa môže skontrolovať,“ hovoril vtedy minister o urobenej nahrávke, ktorú Hedvigin právny zástupca napriek žiadosti a príslubu dodnes nedostal.

Kamera však nebola tým, čo Hedvigu najviac vylakalo. Šokovala ju až veta vyšetrovateľa Petra Horáka, ktorý jej povedal, že to s ňou nevyzerá dobre. Hovoril o obálke, na ktorej sa našla jej DNA, ako aj o tom, že blúzku, na ktorú páchatelia zrejme v jej bez-

Podľa ministra a šéfa policajtov si Hedviga (na snímke krátko po útoku) všetko vymyslela.

vedomí načarovali „Maďari za Dunaj“ a „SK bez parazitov“, si podľa grafológov popísala sama. V tej chvíli chcela rozhovor skončiť, zavolať mobilom mame a priateľovi a s policajtmí hovoriť už len v prítomnosti advokáta. Ich poznámka, že ak má čisté svedomie, nepotrebuje advokáta, ju však uzemnila. O chvíľu neskôr vbehol do miestnosti policajt a kričal,

Dočkáme sa odpovedí na naše otázky?

Vzhľadom na naše silné podozrenie, že polícia viedla vyšetrovanie kauzy Hedviga Malinová manipulatívne, sme požiadali Prezídium Policajného zboru o vyjadrenie k desiatim otázkam.

1. Prečo polícia hneď po udalosti nevypočula študentov – spolužiakov Hedvigy Malinovej, ktorí ju po príchode do budovy školy videli ako prví a keďže ju poznajú dlhšie, mohli poskytnúť polícii aj ďalšie informácie o správaní a osobnosti H. Malinovej? Študentov polícia vypočula až vo februári, teda niekoľko mesiacov po zastavení trestného stíhania za zločin lúpeže.

2. Prečo si vyšetrovatelia nevyžiadali nahrávky z mestského kamerového systému v Nitre, ako aj z kamerového systému v obchodnom dome Tesco, ktoré mohli poskytnúť dôležité informácie o pohybe H. Malinovej?

3. Prečo polícia nevypočula zamestnancov poštového úradu v Jahodnej, o ktorom podľa našich informácií operatívne tvrdili, že tam bola podaná obálka s dokladmi H. Malinovej?

4. Prečo sa vyšetrovatelia pri výsluchu pedagóga nitrianskej Univerzity Konštantína Filozofa K. Presinszkého, ktorý s H. Malinovou cestoval ráno autobusom, vôbec nepýtali na jej psychické rozpoloženie pred skúškou?

5. Prečo neboli na znaleckú expertízu zaslané aj ďalšie kusy odevu H. Malinovej – sukňa, podprsenka...?

6. V televízii JOJ (relácia *Črepiny*) bola odvysielaná informácia o osobe, ktorej výzor sa mal zhodovať s opisom páchatela od H. Malinovej. Táto osoba tvrdila, že polícii poskytla dôkazy o svojej nevine. Prečo polícia túto osobu nevypočula (keďže to nie je v spise)?

7. Prečo sa neuskutočnila konfrontácia H. Malinovej s touto osobou?

8. Prečo polícia nepožiadala o lekársky posudok znalca z odboru psychológia alebo psychiatria?

9. Posudok znalca v oblasti medicíny sa v niektorých častiach nezhodoval so správami ďalších dvoch lekárov, ktorí H. Malinovú vyšetrovali bezprostredne po udalosti (napríklad v súvislosti s otrasom mozgu). Prečo polícia v prípade tohto rozporu nepožiadala o konzultácie a stanoviská ďalších lekárov a v odôvodnení zastavenia trestného stíhania vo veci lúpeže sa vyšetrovateľ odvolal iba na stanovisko tohto znalca?

10. Znalci z odboru grafológia konštatovali, že písmo na blúzke sa pravdepodobne zhoduje s písmom H. Malinovej. Zároveň však v tomto posudku píše, že analýzou poskytnutých materiálov sa zistili zhodné, podobné a rozdielne znaky a dodávajú, že kvalita sporného materiá-

lu im neumožňuje stanoviť jednoznačný záver skúmania. Dá sa na základe týchto záverov nespochybniteľne tvrdiť, že nápis na blúzke si zhotovila sama Hedviga Malinová?

Hovorca Prezídia Policajného zboru Martin Korch nám zaslal odpoveď v tomto znení:

„Vyšetrovanie tejto veci bolo políciou už zastavené. Hedviga M. proti tomu podala sťažnosť, prokurátor jej sťažnosť zamietol, takže sa ako štátny orgán vykonávajúci dohľad nad zákonnosťou stotožnil so závermi vyšetrovania. Polícia poskytla médiám dostatok informácií a vzhľadom na to, že vyšetrovanie bolo zastavené a vyhodnotené ako plne zákonné, nebudeme sa k tomu vracieť a o trestnoprávných otázkach polemizovať so zástupcami médií. O stanovisko však môžete požiadať prokuratúru.“

Odpoveď hovorcovi Krajskej prokuratúry v Nitre Jaroslava Mačeka:

„Vaše otázky sa týkajú konania, ktoré bolo skončené právoplatným uznesením o zastavení konania: Preto sa k tejto veci už ani ja vyjadrovať nebudem.“

že už stačilo, že sa má priznať, lebo klame. To sa odvtedy opakovalo veľa krát. Hedviga si všimla, že keď kričali alebo dôrazne hovorili, že má prestať klamať a priznať sa, kameru vypínali, a keď hovorila ona, zapínali ju. Potom prišla prestávka a opäť výsluch. Jej matka v tom čase nervózne telefonovala na políciu a pýtala sa, čo sa deje. Keď Hedviga chcela opäť odísť, policajti jej povedali, že musí počkať na vyšetrovateľa, ktorý vraj práve hovorí s prokurátorom. Neskôr, keď vyšli na chodbu, jej jeden z policajtov povedal, že by si to mala rozmyslieť a prijať pomocnú ruku, inak hrozí, že sa dostane do väzby. Vyšetrovateľ Horák sa potom vrátil a Hedviga, ktorú po hodinách výsluchu bolela hlava, podpísala predloženú zápisnicu. Horák ju na záver výsluchu mal upokojovať, že sa určite nedostane do väzby, že on jej nechce zle, že budú ďalej pátrať po páchateloch a že pátranie sa skončí asi o dva týždne. Po šiestich hodinách ju pustili. Úľava však neprišla. Hedviga vedela, že jej život bude od tej soboty vyzeráť inak. Úplne inak.

.tvrdenia a fakty

Minister Kaliňák o niekoľko dní neskôr na tlačovke oceňoval, ako polícia aj v deň výsluchu pracovala s alternatívnymi verziami. Hedviga však na svojej tlačovke v reakcii na vystúpenie premiéra a ministra vnútra označila a dodnes označuje šesťhodinový výsluch za hrubý nátlak. Verejnosť si mohla vyberať: veriť populárnemu premiérovi a sympatickému ministrovi alebo zmätene pôsobiacej Hedvige? Slovenským policajtom alebo Maďarke? Vlode alebo SMK? Zrazu nešlo o Hedviginu tragédiu, ale o veľkú politickú kauzu.

Policajný prezident Ján Packa a minister vnútra Róbert Kaliňák pôsobili na tlačovej konferencii, kde národu oznamovali, že Hedviga si celé prepadnutie vymyslela, celkom sebaisto. Padal jeden argument za druhým, takže im mnohí uverili. Všetko vyzeralo jasné. No pri bližšom pohľade na zhrmaždené dôkazy a ich konfrontácii s vyjadreniami oboch pánov sa vynorili vážne otázky. Stačí niekoľko príkladov.

Jeden z podstatných dôkazov bol podľa ministra ten, že z mo-

bilného telefónu, z ktorého Hedviga údajne v čase útoku telefonovala, nebol v tom čase podľa údajov operátora uskutočnený žiaden hovor. Keď ju vraj policajti na to upozornili, tvrdila, že sa s niekým stretla. Aká je skutočnosť? Podľa policajnej zápisnice Hedviga bezprostredne po prepadnutí vypovedala, že niekomu odpovedala v maďarskom jazyku. Ale či to bolo do telefónu alebo osobne, si už nepamätá...

Ďalším argumentom ministra bolo, že blúzka, v ktorej mala Hedviga ležať na zemi, bola s výnimkou stôp od krvi čistá a expertíza preukázala len stopy po pracom prášku. Skutočnosť? Toto tvrdenie nie je presné. Spomenutá expertíza preukázala aj prítomnosť tenkých čiernych škvŕn olejového charakteru. V tejto súvislosti sa vynára aj otázka, prečo polícia neposlala na expertízu Hedviginu sukňu a podprsenu. Prítom práve o sukni viacerí jej spolužiaci, ktorí ju videli krátko po útoku, pre .týždeň povedali, že bola na prvý pohľad silno znečistená. Práve oni videli Hedvigu v ten deň ako prví, ich výpoveď však políciu nezaujímal. Vypo-

Miesto činu (vpravo), dnes stavenisko: kdesi vpravo ležala Hedviga vo vysokej tráve.

čuli ich až vo februári, teda niekoľko mesiacov po zastavení trestného stíhania vo veci lúpeže...

Minister Kaliňák povedal, že ďalší dôkaz dodali polícii grafológovia. Tí mali podľa jeho slov potvrdiť, že písmo na Hedviginej blúzke sa zhoduje s písmom na obálke, v ktorej jej vrátili doklady, ako aj s písmom na žiadosti o vydanie cestovného pasu. Skutočnosť? Grafológovia sú vo svojom posudku oveľa menej kategorickí. Tvrdia, že písmo na blúzke sa s písmom Hedvigy Malinovej zhoduje len pravdepodobne. A ešte dodávajú, že analýza potvrdila zhodné, podobné aj rozdielne znaky!!! Zároveň konštatujú, že kvalita skúmaného materiálu im neumožňuje stanoviť jednoznačný záver. Hovoriť na základe tohto posudku, že nápis na blúzke si vyhotovila Hedviga, je teda závažujúce.

Kľúčovým argumentom polície bolo aj to, že na obálke, v ktorej sa Hedvige vrátili doklady, sa našla jej DNA. A to nielen na

Svedectvá po útoku

Všetko bolo na začiatku také jasné: priebeh útoku, ako ho Hedviga opísala, potvrdzovali lekárske správy. A najmenej 15 svedkov ju krátko po útoku videlo: zbitú a vydesenú...

foto SITA/Ludovít Vamiher

Hedviga Malinová opísala útok polícii len niekoľko hodín po ňom nasledovne:

Momentálne som hospitalizovaná na traumatológii FM Nitra, pričom na otázku vyšetrovateľa uvádzam, že som si plne vedomá, čo budem hovoriť, je pravda, že si to nebudem pamätať podrobne, ale to, čo si pamätám, viem, že to bolo určite tak. (...) som prechádzala, čo si matne pamätám, akoby cez most, po ktorom jazdili i vozidlá a z neho som po ľavej strane schádzala schodíkmi, ktoré viedli na chodník pre chodcov, ale kam, neviem opísať, pričom asi v týchto miestach som niekomu odpovedala v maďarskom jazyku, ale či to bolo niekomu do telefónu, pričom moje telefónne číslo bolo (...) alebo som niekomu odpovedala priamo osobne, kto išiel okolo (až neskôr si Hedviga aj podľa vyjadrenia jej psychiatra vďaka terapii spomenula, že sa pri nej pristavilo auto s maďarskou poznávacou značkou a s posádkou, ktorá sa jej pýtala na cestu, hovorila najskôr po anglicky, potom po maďarsky – pozn. red.) – neviem teda, ako to presne bolo, ale zreteľne si pamätám, ako som takto sama šla po tom chodníku, tak som počula, ako nejaký mužský mladý hlas kričí na mňa spoza môjho chrbta „na Slovensku po slovensky“, na čo som ja nereagovala a on to ešte raz zopakoval. Ja som ďalej tiež nereagovala, išla som ďalej, avšak som

bezprostredne po tom zacítila, ako ma niekto zozadu potiahol za vlasy, a podľa mňa silnou intenzitou a tento hlas mi zase hovoril niečo také, že či som hluchá, či som nepočula (...). Stále som však týchto útočníkov nevidela, boli mi za chrbtom. Potom mám výpadok pamäti a pamätám si len, že som stála vo vysokej tráve a oproti mne stoja dvaja mladí muži, ktorí vyzerajú: (nasleduje opis páchatelov a H. Malinová uvádza, že je asi schopná zostaviť ich identikity – pozn. red.) Ďalej si pamätám, že som stála v tej vysokej tráve a oni oproti mne, tak mi povedali, neviem, ale presne ktorý, pričom hlas bol ani nie hlasno, ale bolo to priam ziapanie na mňa a tak mi povedal, že si mám dať dole pančuchové nohavice, sako a obe náušnice z uší. Nakoľko ja som sa bála, tak som poslúchla a urobila som, čo chceli a na zem som položila najskôr sako, potom pančuchové nohavice a na to som dala dve náušnice z bieleho kovu – striebro. Potom mi kázali opäť týmto krikom, aby som im vybrala peňaženku, na čo som ja si otvorila kabelku, vytiahla z nej peňaženku a túto dala do rúk vyššiemu. Potom ma niektorý z nich vzápätí udrel do tváre otvorenou dlaňou na ľavé líce, ďalej si už nepamätám nič, len toľko, že som spadla na zem, cítila ešte nejaké kopnutie do brucha a iné nič. Neviem, ako dlho som takto ležala,

ale po prebratí som vstala a bežala – bežala na fakultu (...)

Pedagogička z Univerzity Konštantína Filozofa opísala 25. 8. polícii Hedvigin príchod nasledujúco:

„(...) Na skúšky malo prísť v ten deň 10 študentov. Ešte sme nestihli urobiť ani prezentáciu prítomných študentov, keď študenti (...) dobehli za nami celí vyplašení, že jedna študentka (...) je dobitá a že krváca. Ja s kolegami sme vyšli na chodbu za študentmi a tu už sedela študentka – Hedviga Malinová na stoličke. Toto bolo asi medzi 08.10 až 08.15 hodinou. Hedviga Malinová mala oblečenú tmavú sukňu dĺžky mierne nad koleno, bielu blúzku s dlhým rukávom. Bola celá krvavá na tvári – krváčala z čela spod korienkov vlasov a tiež krváčala z nosa. Už mala opuchnuté líca a pery. Mala modriny na stehne niektorej nohy, presne neviem povedať, na ktorejj. (...) Hedviga bola bosá, bez topánok, mala špinavé, mokré nohy. Nevšimla som si, či ich mala aj krvavé. Zápästia obidvoch rúk, po rukávy na blúzke, mala veľmi červené, neboli krvavé. Hedviga prišla bez kabelky, nemala ani mobil, a bola bez akejkoľvek tašky. Hedviga sa celá triasla, bola v šoku, plakala. My sme sa ju snažili ukludniť a zistiť, čo sa jej stalo. Pýtala som sa jej, čo sa stalo. Na to mi odpovedala, že zbili ma. (...) Ako Hedviga sedela predklonená na stoličke a držala si brucho, na ktoré sa sťažovala, že ju bolí, všimli sme si, že na blúzke na chrbte má napísaný nápis. Maďari za Dunaj. (...) Ja som zavolała Hedviginu matku a informovala som ju o tom, čo sa stalo jej dcére. Mali sme v škole fotoaparát a kolega urobil niekoľko Hedviginých fotiek. (...) Na otázku vyšetrovateľa, čo konkrétne hovorila Hedviga o tom, čo a ako sa jej stalo, odpovedám, že bolo veľmi ťažké z Hedvigy dostať súvislú informáciu o tom, čo sa jej stalo, pretože sa veľmi triasla na celom tele, bola veľmi rozrušená, plakala a medzi jednotlivými vzlykmi z nej vyšlo, že telefonovala po maďarsky a prepadli ju dvaja mladíci.“

známke, ktorú aj podľa vlastných slov sama na obálku opäť prilepila, ale aj na zadnej lepiacej časti obálky. To malo dokazovať, že si doklady poslala sama. Skutočnosť? Biologická expertíza žiadnym spôsobom nevyvracia jej tvrdenie, že DNA sa na tie miesta dostala prirodzene pri opätovnom lepení známky, keď mala Hedviga na požiadanie polície odovzdať pôvodnú obálku. Kaliňákove tvrdenie, že okraje poštovej pečiatky na známke a obálke k sebe zapadajú na „stotinu milimetra“ (tak presne sa známka druhýkrát nalepiť, samozrejme, nedá a Hedviga by teda musela klamať), stojí na vode – o expertíze, ktorá by niečo také potvrdzovala, nie je vo vyšetrovacom spise žiadna zmienka...

Je tiež čudné, prečo polícia nepožiadala o záznamy z mestského kamerového systému v Nitre ani z kamerového systému v obchodnom dome Tesco. Tie mohli poskytnúť viac informácií o Hedviginom pohybe krátko pred činom. Ich získanie nemohlo pre políciu predstavovať žiadny problém. Rovnako ani overenie Hedviginho tvrdenia, že jej ukradnutá bankomatová karta bola hneď po číne zablokovaná. Na výsluchu 9. septembra sa jej podľa zápisnice vyšetrovateľa pýtali, prečo tvrdí, že karta bola zablokovaná, keď oni zistili, že zablokovaná nebola. To, že platobná karta bola skutočne na žiadosť jej matky od 25. do 31. augusta zablokovaná, pritom neskôr Hedviga doložila písomným potvrdením banky...

strach pod Zoborom

Na nitrianskej Fakulte stredo-európskych štúdií cítiť strach. Skontaktovať sa so študentmi, ktorí mali 25. augusta s Hedvigou skúšku, dalo zabrať. „Prepáčte, ale radšej sa nechcem o tom vyjadrovať,“ reagovali viacerí na žiadosť o rozhovor. Niekoľkí však nakoniec odvahu našli a súhlasili so stretnutím, ale len s podmienkou, že v článku neuvedieme ich mená.

Špekulácie, že Hedviga by si prepadnutie vymyslela kvôli tomu, aby sa vyhla skúške, považujú za úplný nezmysel. Ona je dobrá žiačka, nevynechávala prednášky a skúšky robila bez problémov. „Ešte sme sa v ten deň tešili, že tam nie je, lebo bola vždy tak trochu bifľoška,“ hovorí jeden zo spolužiakov. Hoci spolužiaci bo-

li prví, ktorí Hedvigu po prepadnutí videli, polícia o ich svedectvo nejavila záujem. „Vypýtali si naše telefónne čísla, ale nevypočuli nás. Len sme potom šokovane sledovali, čo sa deje. Na výsluch nás predvolali až vo februári. Odrazu chceli presne vedieť, čo sme videli. Viacerí sme im povedali, že nás mali vypočuť v auguste, a nie teraz, keď už ľudia pozerajú televízor, čítajú noviny, a tak sa im to už pomaly zlieva s tým, čo videli vtedy,“ spomína jeden spolužiak. Hneď však dodávajú, že niektoré veci im zostanú v pamäti vryté navždy. Najmä moment, keď sa bosá Hedviga zjavila vo dverách. „Vôbec sme ju nespoznali, bola celá opuchnutá a od krvi. Mysleli sme si, že mala haváriu, alebo niečo také. Išla hneď do kancelárie, potom vyšla von, nič nehovorila, len stála. Bola v úplnom šoku, triasla sa na celom tele, museli sme ju posadiť na stoličku,“ tak opisujú, čo sa dialo krátko po jej príchode. Svoje si myslia aj o niektorých tvrdeniach polície. „Blúzka nebola úplne čistá a keď tvrdia, že neležala na zemi, prečo sa nehovorí o sukni? Veď tá bola špinavá. Od niečoho takého ako blato,“ tvrdí jeden.

Na správanie polície pri ich februárovom výsluchu sa nestážujú. Aj keď, ako hovoria, aj tam sa diali čudné veci. Jednej z ich spolužiakov sa vraj vyšetrovatelia spýtali, či si myslí, že sa na blúzku, ktorú má človek na tele, dá niečo napísať. Keď odpovedala, že áno, tak to na nej cez preložený uterák vyskúšali...

Svoj pocit z toho, čo sa okolo Hedvige Malinovej deje, zhŕňajú do jednej vety – je to čudné a nejasné, akoby to niekto zmanipuloval. A dodávajú, že všetky dievčatá si už radšej kúpili plynové spreje.

Strach je aj medzi pedagógmi. Jeden z nich, ktorý v prípade vystupuje aj ako svedok, našu žiadosť o rozhovor rezolútne odmietol a v panike nás fyzicky vytlačil zo svojej kancelárie...

.lekári a lekári
Zbitá Hedviga mala aj odborné kvalifikovaných svedkov. Asi polhodinu nato, čo Hedviga krát-

ko po ôsmej hodine pribehla do vestibulu fakulty, ju odviezla sanitka do nemocnice v Nitre. Odtiaľ ju na žiadosť rodičov previezli do dunajskostredskej nemocnice, kde si ju nechali celú noc. Pustili ju až ráno nasledujúceho dňa, na vlastnú žiadosť. Podľa lekárskeho správ, ktoré máme k dispozícii, ani jeden z lekárov, ktorí Hedvigu vyšetrovali, nepochyboval, že Hedviga má skutočné zranenia. Vo Fakultnej nemocnici v Nitre zistili v deň útoku, 25. au-

stehien. Vyšetrujúci lekár konštatoval, že zranenia spôsobili „úder rukou a pästou“. Ako teda mohol vyšetrovateľ 11. septembra zastaviť vyšetrovanie s tým, že „sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie“? Ako mohol zastaviť trestné stíhanie s tým, že sa jej vlastne nič nestalo a potvrdil len drobnú krvácajúcu ranu na dolnej pere???

Týždeň pred zastavením stíhania zavítal k Hedvige chirurg-traumatológ Š. K., znalec, ktorého si vyžiadala polícia. Hedviga mu rovnako ako polícii vyrozprávala, čo sa v ten osudný augustový deň stalo: ako ju muž otvorenou dľaňou udrel do ľavej strany tváre, ako následne padla na zem, kde pocítila kopnutie do brucha a ako sa už na viac nepamätá, pretože upadla do bezvedomia. Rovnako si nepamätá ani niektoré udalosti, ktoré predchádzali útoku a len matne si spomína na dianie okolo nej, keď podľa svedectiev študentov a pedagógov vbehla šokovaná a roztrasená do školy. Znalec Š. K. však vo svojom posudku reviduje prvé nálezy lekárov – vylúčil otras mozgu, pohmoždenia ľavej strany tváre či pohmoždenia brucha!

Objednaný znalec napísal, že „bežne po údere otvorenou dľaňou poškodený nepadne na zem“.

gusta 2006, u Hedvige túto diagnózu: Pohmoždenie brušnej steny, pohmoždenie prednej strany stehien, vaginálne krvácanie a podozrenie na otras mozgu. Nitrianski lekári odhadovali, že predpokladané trvanie PN bude od desať dní. Ešte aj po piatich dňoch sa v lekárskej správe z nemocnice v Dunajskej Strede píše o tejto diagnóze: otras mozgu, pohmoždenie tváre vľavo, pohmoždenie nosa, pohmoždenie sánky, pohmoždenie brušnej steny a oboch

Kúpte si balíček „Rozbaľte a volajte“ za 2494 Sk

Vrátíme vám 1200 Sk*

Volajte teraz s O₂ Narovinu do všetkých sietí za ešte nižšiu cenu**

Volajte zdarma 0800 02 02 02
www.sk.o2.com

Telefonica

O₂

*Po aktivácii SIM karty z originálneho balíčka Rozbaľte a volajte zakúpeného za plnú cenu, bude počas nasledujúcich dvanástich kalendárnych mesiacov v každom kalendárnom mesiaci pripísaná suma 100 Sk vo forme kreditu na aktivovanú SIM kartu, ktorého platnosť je jeden mesiac. Táto ponuka platí do vypredania zásob.
**Po dobíť O2 Karty za viac ako 500 Sk v danom kalendárnom mesiaci, bude počas celého nasledujúceho kalendárneho mesiaca platiť znížená cena hovoru 7,90 Sk/min. Táto ponuka platí od 1. 4. do 30. 6. 2007. Viac informácií na www.sk.o2.com.

foto Andrej Bán

Tvrdí len, že poškodená mala porovrchovú ranu na dolnej pere vpravo aj mnohopočetné pohmoždenie oboch stehien. Š. K. vo svojom posudku doslovne uvádza: „To, že poškodená uviedla, že si nespomína na udalosti, ktoré sa odohrali pred údajným napadnutím, z medicínskeho hľadiska znalec nevie vysvetliť. Predpokladá, že je to iba subjektívne podanie poškodenej.“ Túto pasáž týkajúcu sa odboru psychiatrie sme konzultovali s psychiatriom Alojzom Rakúsom. Ten pokladá takéto tvrdenie znalca z medicínskeho hľadiska za úplne nesprávne. „Je vysvetliteľné, že Hedviga Malinová na základe opísaného útoku mohla mať retrográdnú (spätňý výpadok pamäti, pozn. red.), alebo anterográdnú amnéziu (nepamätá si následné udalosti, pozn. red.).“ Podľa Rakúsa sa dokonca dá hovoriť o učebnicovom poznatku – v učebnici, ktorá sa používa na našich lekárskech fakultách (*Psychiatrie*, rok vydania 1984, vedúci autorského kolektívu Jan Dobráš) sa píše: „Časovo ohraničené amnézie bývajú vždy následkom bezvedomia, keď nebola možnosť prijímať nové vnemy. Bývajú i po

kvalitatívnych poruchách vedomia. Amnézia môže pokryť celý časový úsek alebo len jeho niektoré časti. Na druhej strane však postihuje i zážitky, ktoré sa stali pred samotnou poruchou vedomia, prípadne po nej.“ Toto znalec netuší?

Znalec Š. K. napísal vo svojom posudku aj iné pozoruhodné vety: „Znalec z praxe uvádza, že bežne po údere otvorenou dlaňou poškodený nepadne na zem, ale nedá sa vylúčiť, že v tomto prípade k pádu na zem došlo, i keď poškodená neutrpela žiadne zranenia typické pre pád na zem.“

Aj vinou takýchto viet znalca mohla polícia skonštatovať, že Hedvigu nikto nezbil, že nepadla do bezvedomia, a že si teda celý útok vymyslela...

ako z filmu

Keď polícia zastavila trestné stíhanie za zločin lúpeže, bol to pre Hedvigu doslova zlý sen. Ten vyvrcholil, keď v polovici októbra okresný prokurátor napriek, jemne povedané, mnohým rozporom odmietol jej sťažnosť proti postupu vyšetrovateľa. Ale ani to ešte nebolo najhoršie.

V novembri podal Hedvigin právny zástupca Roman Kvasnica trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu porušovania domovej slobody. Hedviga vtedy na polícii vypovedala, že keď sa 21. novembra ráno spolu so svojím priateľom zobudili v jeho dome a išli na prízemie, našli tam pootvárané zásuvky a skrinky. Pootvorené boli aj vchodové dvere a pred nimi na rohožke ležal zväzok kľúčov. Ako vzápätí zistil Hedvigin priateľ, pootvorené boli aj dvere na jeho aute, ktoré parkovalo pred domom. Najprv z toho ani jeden nerobili drámu. Dokonca ich napadlo, či za pootváraným nábytkom nie je čosi ako námesačnosť jedného z nich. Vzápätí však pochopili. Keď Hedviga krátko na to nastúpila do autobusu do Nitry, k jej sedačke pristúpili dve ženy. Jedna z nich si prisadla. Podľa Hedviginých slov si začala prezerať akési fotografie vo formáte A-4. Keď šofér na zastávke rozsvietil svetlo, Hedviga si všimla, že na fotografiách sú zábery rozhádzaného bytu jej priateľa!!!

Vydesená sa nezmohla na nič, v obave len ticho sedela. Obidve

Tu čakali študenti na skúšku.

ženy v Šali vystúpili. Hedviga sa okamžite pokúšala spojiť s priateľom. Jej telefón síce ukazoval signál, ale nefungoval. Dovoľať sa jej podarilo až po príchode do Nitry, keď si požičala mobil od spolužiačky. Jej telefón sa stal funkčným až po tretej popoludní. Polícii Hedviga oznámila aj mená dvoch kamarátok, ktoré jej môžu dosvedčiť, že dovtedy sa z jej telefónu nedalo volať ani prijímať SMS správy. Mobily všetkých ostatných v jej okolí pritom fungovali bez problémov. V celej veci stále prebieha policajné vyšetrovanie. Až doteraz s týmto zážitkom nechceli Hedviga a jej právnik vyjsť na verejnosť, pretože túto neuveriteľnú príhodu by štátom vyhlásenej klamárke nikto neuveril.

Lenže všetko, čo sme o prípade zistili, aj slová a postoje mnohých ľudí, s ktorými sme hovorili, naznačujú niečo úplne iné – že klamárka nie je Hedviga Malinová, ale tí, ktorí ju za klamárku tak suverénne vyhlasujú. Tento štát a jeho vedenie má po únose znovu jeden veľký problém. ●